U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **N. M.,** zast. advokátem JUDr. Filipem Svobodou, se sídlem AK U Demartinky 1, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2011, č. j. 11 Ca 379/2008 - 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení

III. Ustanovenému advokátovi JUDr. Filipu Svobodovi **se** náhrada nákladů řízení v řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností podanou osobně u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) dne 12. 4. 2011 domáhá zrušení výše označeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 16. 10. 2008, č. j. MV-60448/VS-2008 v věci povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že rozsudek městského soudu byl stěžovatelce doručen dne 26. 3. 2011, kdy jej osobně převzala (z doručenky vyplývá, že stěžovatelce bylo doručováno dne 25. 3. 2011, nebyla zastižena, a proto jí byla zanechána výzva a zásilka byla dne 25. 3. 2011 uložena na poště; následující den, v sobotu dne 26. 3. 2011 si ji stěžovatelka osobně vyzvedla).

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti jednat, neboť nebyly splněny podmínky řízení. Kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle ust. § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb, soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Každá procesní lhůta, zákonná i soudcovská, začne plynout ve smyslu výše uvedeného dnem následujícím po dni, ve kterém nastala skutečnost určující její počátek.

Při určení počátku a běhu lhůty je nerozhodné, zda jde o dny pracovní, soboty, neděle nebo svátky, tato skutečnost je významná pouze z hlediska stanovení konce lhůty.

Podle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta pro podání kasační stížnosti je lhůta určená podle týdnů; dnem, který určil její počátek byla sobota dne 26. 3. 2011, den, který se uplynutím dvou týdnů s tímto dnem shoduje je opět sobota 9. 4. 2011.

Jak již bylo uvedeno výše, je nutno rozlišovat pravidla pro určení počátku běhu lhůty a pravidla pro určení jejího konce. Určení počátku běhu lhůty tak je zcela legitimně vždy spojováno se skutečným okamžikem, kdy se účastník řízení (pomineme - li předpoklad zákonné fikce doručení) o rozhodnutí dozvěděl, měl možnost se s ním seznámit. Již tímto okamžikem je mu dán určitý, příslušnou stanovenou lhůtou ohraničený, prostor, pro možnou volbu kvalifikované právní obrany (podání odvolání, žaloby, kasační stížnosti, apod.). Není proto rozhodné, zda takový okamžik, kdy se rozhodnutí dostane do dispoziční sféry účastníka, nastane v pracovní den nebo kdykoli jindy. Stejně tak pokud by např. počátek běhu lhůty připadl na pátek, následující sobota, jakož i neděle se do běhu lhůty vždy rovněž započítávají.

Zatímco tedy počátek běhu lhůty (samotný běh lhůty) může nastat (lhůta může běžet) v kterýkoli den, její konec musí připadnout vždy na pracovní den. Výslovně tak stanoví ust. § 40 odst. 3 s. ř. s., podle kterého, připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den (obdobně ust. § 57 občanského soudního řádu).

Vzhledem k tomu, že v případě stěžovatelky taková situace nastala a konec lhůty připadl na sobotu, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo pondělí, tj. 11. 4. 2011.

Podala-li stěžovatelka kasační stížnost dne 12. 4. 2011, učinila tak opožděně. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo - li řízení zastaveno nebo návrh odmítnut.

Městský soud v Praze, jakkoli byl takový úkon vzhledem k opožděnosti kasační stížnosti nadbytečný a bezúčelný (§ 108 odst. 1 s. ř. s.), ustanovil stěžovatelce usnesením ze

dne 10. 5. 2011, č. j. 11 Ca 379/2008 - 65 zástupcem advokáta. V takovém případě hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že ustanovený advokát žádný úkon v řízení neučinil, Nejvyšší správní soud mu žádnou náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2011

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu